

1 | Bossanova

Haar vingers glijden over de toetsen
als wind over duinen,
vanzelfsprekend en teder als een streling
van een opmerkzame goudzoeker.

Haar stem is ragfijn als het bedauwde web
van een kruisspin in de ochtend,
wachtend op een tere klank
als op een overmoedig vliegje.

Haar ogen drukken genot uit
wanneer de muziek aan haar tastende handen ontsnapt,
als in vrijheid gelaten vogels,
vinken, meesjes en nachtegalen.

Als een pikant sausje
overgiet ik haar muziek met bevlogene tonen
uit mijn opgehitste saxofoon,
als een Braziliaanse paringsdans,

samba en bossanova-ritmes
die een mogelijke droefheid uit je geest ranselen,
je in een roes onderdompelen
als in een trillende tropische sterrennacht,
het muzikaal bedrijven van de liefde,
de liefde voor muziek.

2 | Zingen

Er is een hele boel
dat ik kan
maar zingen is daar niet bij.
Zingen en zakelijk talent

zijn behendigheden die ik niet beheers
net als een hele rits andere talenten
die me koud laten,
waar ik lak aan heb, zoals

op mijn hoofd staan
of stroop aan de baard smeren
van mogelijk belangrijke personen
voor de uitbouw van succes.

Succes in de liefde b.v.b.
Dat had ik voor een groot deel van mijn leven.
Maar toen dat ophield ontdekte ik
dat omgaan met eenzaamheid

ook niet mijn sterkste kant is.
Daar is oefening voor nodig, karakter
zoals bij sporters, met dit verschil
dat ik geen records wil breken.

3 | Dode bladeren

Zelfs mijn woorden zijn doorweekt.

De mooi gekleurde dode bladeren in de goot
drukken droefheid uit en zelfs de geparkeerde auto's
in de straat balen van al dat vocht.

Hun bezitters missen werklust
bij het invullen van formulieren, facturen
en falingen die vermeden moeten worden,
wanneer zij naar buiten kijken.

De sportwagen van de baas, beneden in het souterrain,
droomt van snelle ritten langs de Zuid-Franse wegen
nu de Vlaamse modderwegen slip-gevoelig zijn
en het koetswerk vreselijk besmeuren.

Het zuchten voor computerschermen
is als weklagen van gevangenen met heimwee.
De avondspits zit hen nu al dwars
met de damp van natte jassen in de metro.

Thuis wacht hen, na het avondmaal, het zappen
om een film te zoeken, op Netflix
met de laatste oorlogsfilm.
Dat wordt weer griezelen bij de bloederigste scènes
die het scherm rood kleuren, ondanks
hun zwart-gele voorkeur.